

Παρέμβαση του Προέδρου του Συνδέσμου Εγκαταστατών υδραυλικών Αθήνας, Αθανάσιου Στρουμπούλη

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Χωρίς ρητορείες, στολισμένες εισαγωγές και αναλύσεις, μια και όλοι βιώνουμε τα αποτελέσματα της βάρβαρης επίθεσης που έχουν εξαπολύσει οι κυβερνήσεις των τελευταίων χρόνων κατά του ελληνικού λαού, έφτασε η ώρα να αποφασίσουμε, εργαζόμενοι και ΕΒΕ στον χώρο των κατασκευών, αν θα αντισταθούμε ή θα είμαστε θεατές στην αφαίρεση της ζωής μας, της ζωής των παιδιών μας.

Η επίθεση που δεχόμαστε εδώ και 3 χρόνια δεν έχει ιστορικό προηγούμενο. Αντεργατικοί νόμοι, περικοπές μισθών και συντάξεων, φόροι – χαράτσια - έκτακτες εισφορές παρελαύνουν σε καθημερινή βάση από τη ζωή μας.

Η τεράστια ανεργία, οι νέοι που καλούνται να ζήσουν με 420 ευρώ, αν βρουν δουλειά, οικογένειες που δεν μπορούν να ζεσταθούν, γιατί δεν έχουν χρήματα να αγοράσουν πετρέλαιο, επαγγελματίες χωρίς ιατροφαρμακευτική κάλυψη από τον ΟΑΕΕ, γιατί αδυνατούν να πληρώσουν τις εισφορές τους και άλλοι που κλείνουν τα βιβλία τους και προσπαθούν να συντηρηθούν από κάποιο μερεμέτι ή από την πενιχρή σύνταξη των γονιών τους.

Ο Σύνδεσμός μας, θέλοντας να αποτυπώσει την κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει τα μέλη του λόγω της οικονομικής κρίσης, διεξήγαγε έρευνα μέσω ερωτηματολογίου.

Από τις ενυπόγραφες απαντήσεις των συναδέλφων μας, προκύπτουν τα εξής:

- Πάνω από το 40% δεν έχει καθόλου δουλειά αλλά και το 55% έχει από λίγη έως μέτρια.
- Το 98% έχει μείωση δουλειάς από 30% έως και 85%
- Το 40% ανταποκρίνεται στις τρέχουσες υποχρεώσεις ΟΑΕΕ & ΙΚΑ
- Το υπόλοιπο 40% ανταποκρίνεται με μεγάλη δυσκολία τη διετία αυτή αλλά βλέπουν ότι δεν θα μπορούν να ανταποκριθούν από εδώ και πέρα.
- Και το 20% δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις οικονομικές υποχρεώσεις για πάνω από ενάμιση χρόνο.

Τα γνωρίζετε όλοι αυτά. Κάποιοι εδώ τα ζούμε. Οι πληγές από τη δήμεν σωτηρία μας άνοιξαν και δεν κλείνουν. Η φτώχεια διευρύνεται και η εξαθλίωση παραμονεύει.

Κάθε μέρα, νέοι άνεργοι προστίθενται στη στρατιά των ανέργων και εκατοντάδες ΕΒΕ στο κλείσιμο. Γέμισε η ζωή μας λουκέτα.

Κι όλα αυτά για το καλό μας. Για να μην πάμε ακόμα πιο χαμηλά, όπως μας λένε με συμπόνια, μετά το καλό κουράγιο που μας ευχήθηκαν οι εθνικοί σωτήρες μας.

ΓΙΑ ΠΟΣΟ ΑΚΟΜΑ ΘΑ ΑΝΕΧΘΟΥΜΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ;

Το είδατε άλλωστε: ΠΑΣΟΚ, ΝΔ και ΛΑΟΣ πριν, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ τώρα, ενώθηκαν, παρά τις ιδεολογικές διαφορές που λένε ότι έχουν, για να συνυπογράψουν τη θανατική μας καταδίκη.

Ο σχεδιασμός της νέας Ελλάδας δεν μας περιλαμβάνει στα πλάνα τους. Η αυλή των κυβερνήσεων μας, δηλαδή τα μονοπώλια και οι συνδικαλιστές υπερασπιστές της σε δευτεροβάθμιο και τριτοβάθμιο επίπεδο, ξεχώρισαν το μέλλον τους από το δικό μας.

Θέλουν να μας φτάσουν στο τελευταίο στάδιο εξαθλίωσης και, είτε ως εργαζόμενοι είτε ως εργολάβοι, να επαιτούμε να δουλεύουμε για ένα κομμάτι ψωμί.

Τότε βέβαια οι δουλειές θα ανοίξουν. Σε συνδυασμό με τη νέα νομοθεσία για τις άδειες μας, οσονούπω έρχεται και το μητρώο κατασκευαστών ιδιωτικών έργων. Το λεγόμενο ΜΗΚΙΕ, το οποίο στο προσχέδιό του που έτυχε να πέσει στα χέρια μας, όριζε ότι ιδιωτικά κτίρια πάνω από 20.000 ευρώ εκτελούνται υποχρεωτικά από εταιρίες εγγεγραμμένες στο μητρώο και ότι διακεκριμένα τμήματα του έργου μπορούν να αναθέτονται και σε πρόσωπα ή επιχειρήσεις που έχουν την κατάλληλη άδεια έως ότου συσταθούν τα μητρώα υπεργολάβων.

Κρατήστε «καλάθι» για τις προϋποθέσεις ένταξής μας στο μητρώο υπεργολάβων.

Είναι δεδομένο ότι θα χρειαζόμαστε συνέχεια πιστοποιήσεις και συγκεκριμένο εξοπλισμό, ενώ σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να έχουμε και ασφαλιστική κάλυψη για τα έργα μας. Να μην ξεχνάμε ότι

οι άδειες, το ΜΗΚΙΕ, τα επαγγελματικά περιγράμματα και η δια βίου μάθηση δεν είναι τυχαία γεγονότα.

Στόχος είναι ο κατακερματισμός των τεχνικών επαγγελμάτων. Με πλάγιους δρόμους προσπαθούν, και ήδη το έχουν επιτύχει σε κάποιους τομείς της δουλειάς μας, να αποσυνδέσουν τους τίτλους σπουδών και τις κρατικές άδειές μας. Θέλουν να μας οδηγήσουν σε ένα κυνήγι δεξιοτήτων, σε εξειδικευμένη μόρφωση, σε ακριβές και συνεχόμενες πιστοποιήσεις και καταρτίσεις, για να μπορούμε και καλά να εργασθούμε.

Σε αυτό το δρόμο είναι και το ΚΕΚ της ΓΣΕΒΕ που, όπως και τα λοιπά ιδιωτικά ΚΕΚ, θα παρέχει με το αζημίωτο καταρτίσεις για το ανθρώπινο δυναμικό μέσω των προγραμμάτων του ΕΣΠΑ.

Κάτω λοιπόν από τα νέα δεδομένα και με την εμπειρία των προηγούμενων χρόνων με την ανάληψη έργων, η εικόνα που έχουμε αποκομίσει είναι η εξής:

- 1) Στα λιγοστά έργα που κατασκευάζονται, η οικονομική πίεση προς τους υπεργολάβους συναδέλφους είναι πρωτοφανής. Γνωρίζοντας την κατάσταση ανεργίας που επικρατεί στο χώρο μας, οι κατασκευαστικές εταιρίες ζητούν κοστολόγια που πραγματικά δεν δίνουν τη δυνατότητα για το μεροκάματο. Συναντούμε πλέον όλο και πιο συχνά στα λίγα γιαπιά και ιδιαίτερα στη βόρεια Ελλάδα υπεργολάβους από τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, που εκ των πραγμάτων εργάζονται με πολύ μικρότερα κοστολόγια και προτιμώνται από τις τεχνικές εταιρίες.
- 2) Τα μεγάλα μαγαζιά του χώρου μας, που μέχρι πρότινος απευθύνονταν στους συναδέλφους μας πουλώντας τα προϊόντα της δουλειάς μας, πλέον τώρα απευθύνονται κατευθείαν στον καταναλωτή. Με ολοκληρωμένη πρόταση, μελέτη προμήθειας υλικών, εγγύηση εγκατάστασης με... και καλά πιστοποιημένους τεχνίτες από τους ίδιους ή από το εργοστάσιο κατασκευής των υλικών που αντιπροσωπεύουν και δυνατότητα τραπεζικού ή εσωτερικού δανεισμού και ευκολιών για την πληρωμή. Ας μη γελιόμαστε, κανείς από τους συναδέλφους υδραυλικούς δεν έχει αυτή τη δυνατότητα προς τον πελάτη του κι έτσι αυτομάτως αποκλείεται από την πλειοψηφία των ελάχιστων έργων που υπάρχουν αυτήν την περίοδο ή που θα υπάρξουν στην πορεία.

- 3) Έχουμε την εμπειρία από την περίοδο της υποτιθέμενης ανάπτυξης και ιδιαίτερα την περίοδο του οργασμού των έργων για τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Η συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων που εργάστηκαν στα ολυμπιακά έργα σαν υπεργολάβοι των μεγάλων κατασκευαστικών εταιρειών όχι μόνο δεν αποκόμισαν κέρδη, αλλά πολλοί δεν πήραν τα χρήματα που τους όφειλαν ούτε και μετά από δικαστικούς αγώνες.

- 4) Η νέα νομοθεσία για τα τεχνικά επαγγέλματα προβλέπει ότι άδεια υδραυλικού μπορούν πλέον να αποκτούν και τα νομικά πρόσωπα. Για παράδειγμα ο ΑΚΤΩΡΑΣ. Πρακτικά αυτό μας βγάζει εκτός αγοράς, από την άποψη ότι καμιά εταιρεία δεν θα μας έχει ανάγκη ως υπεργολάβους για τις υδραυλικές εγκαταστάσεις.

Θα τις εκτελεί η εταιρία που έχει την άδεια με τους δικούς της εργαζόμενους αφού δεν θα έχει ανάγκη την υπογραφή του αδειούχου υδραυλικού.

Συνάδελφοι, οι νόμοι για την απελευθέρωση των επαγγελμάτων, η φορολογική νομοθεσία, οι υπουργικές αποφάσεις και τα προεδρικά διατάγματα που έχουν εκδοθεί και θα εκδοθούν, σε ένα πράγμα στοχεύουν.

Να μείνουν λίγοι και μεγάλοι. Δεν έχουν χώρο σε αυτή την Ευρώπη οι μικροί. Έκαναν και κάνουν τα πάντα να μας αποδεκατίσουν.

Ο κλάδος μας, όπως και η υπόλοιπη ελληνική κοινωνία, δοκιμάζεται πολύ σκληρά. Δεν βγαίνει πλέον ο λογαριασμός.

Ανύπαρκτα έσοδα, σταθερά και αυξανόμενα έξοδα.

Πώς θα κρατηθούμε; Εδώ δεν μπορούμε να καλύψουμε βασικές μας ανάγκες.

Σήμερα, και με τα νέα δεδομένα, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν γίνεται να αντιμετωπιστεί αυτή η κατάσταση που έχουμε φτάσει χωρίς να συγκρουστούμε με την πολιτική που εφαρμόζουν στις πλάτες μας οι κυβερνήσεις.

Πρέπει να αγωνιστούμε με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα ενάντια στα μέτρα αφανισμού μας. Μαζί όμως με τους εργαζόμενους, αγρότες, φοιτητές.

Γιατί δεν ξεχνάμε ότι οι εργαζόμενοι είναι τα μέλη των οικογενειών μας, που με το μεροκάματό τους συμβάλουν καθοριστικά στο οικογενειακό εισόδημα. Οι όποιες αντιθέσεις έχουμε με τους εργαζόμενους γενικότερα, λόγω της διαφορετικής μας θέσης σαν ΕΒΕ, είναι τριτενούσης σημασίας.

Εκείνο που προηγείται και μας ενώνει είναι ο κοινός αντίπαλος, δηλαδή η πολιτική που εφαρμόζουν εναντίον μας, που μας εξαθλιώνει χωρίς ελπίδα για το αύριο το δικό μας και ιδιαίτερα των παιδιών μας.